

Formand er bleven syg i Gaar. Jeg kan heldigvis tilføje, at han alt i Dag er i Bedring, saa jeg haaber ikke, at hans Fraværelse vil blive langvarig; men i hvert Tilfælde beder jeg Thinget om Overbærelse med min Mangel paa Dvælse i at lede Forhandlingerne, da det er første Gang, denne Forpligtelse paahviler mig.

Hermed erklærer jeg Mødet for aabnet og beder Sekretæren forelæse Protokollen for forrige Møde.

Protokollen for forrige Møde blev derpaa oplæst og vedtagen.

Første Viceformand (Bloug): Siden den forrige Møde er omdelt paa de Herrer's Pladser Betænkning over Forslag til Lov om Lærlingeforholdet, Betænkning over Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasser og Betænkning over Forslag til Lov om Brandsforsikringsforeninger for Landbygninger.

Fra Folkethingets Formand er oversendt: Forslag til Lov om Oprættelse af et Rigsarkiv og om Lønninger for de derved ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 2den Juli 1880 om Lønninger ved Loldbæsenet og Forslag til Lov om Kontorholdsgodtgørelser ved Loldbæsenet.

Forelæggelsen af disse Lovforslag sker herved. Exemplarer af dem ere eller ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890.

(Lovforslaget findes i Till. C.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Paa det Forslag til Finantslov for næste Finantsaar, som blev fremlagt i Begyndelsen af Samlingen, vare Statens Indtægter for det kommende Finantsaar beregnede til 54,500,000 Kr. og Udgifterne til 57,880,000 Kr. Der vilde altsaa derved fremkomme en Underbalance af omtrent $3\frac{1}{2}$ Million, men fradrages paa den ene Side de Ind-

tægter, der hidrøre fra Forbrug af Formue, og paa den anden Side det, der anvendes til Statsgjældens Afbetaling, viser det sig, at Overslaget kun vil bevirke en Tilbagegang i Statens af $1\frac{3}{4}$ Million Kr. Ved den Behandling, Forslaget har gennemgaaet i Folkethinget, ere Indtægterne omtrent uforandret ansatte til det samme Beløb, medens Udgifterne ere nedsatte til 53,200,000 Kr., det vil med andre Ord sige, at Udgifterne ere nedsatte med et Beløb af $4\frac{2}{3}$ Mill. Kr. Disse $4\frac{2}{3}$ Mill. falde paa Krigsministeriets og Marineministeriets Budget, ja Nedsættelserne paa disse Budgetter udgjøre endog saa et Beløb af 5,700,000 Kr., uden at heri er indbefattet Udgiften til Gendarmerikorpet, som er opført paa Krigsministeriets Budget, medens den jo ikke ganske særlig bedkommer dette Ministerium. Jeg skal ikke for Dieblisset komme nærmere ind paa Enkelthederne ved de forskjellige Ændringer, der ere foretagne ved Behandlingen i det andet Thing, men jeg skal kun i al Umindelighed udtale, at Finantslovsforslaget, som det nu foreligger, ikke af Regjeringen kan anses for fyldestgørende. Der savnes derpaa Bevillinger til bestaaende Love, og der savnes efter Regjeringens Formening tilstrækkelig store Bevillinger til Fyldestgørelse af vigtige Statsformaal. Som Følge deraf vil der af Regjeringen blive stillet et bethdeligt Antal Ændringsforslag ved Sagens videre Behandling her i Thinget.

Schlegel: Jeg maa begynde med det Samme, som den høitværdede Conseilspræsident sluttede med, at den Finantslov, som i Dieblisset foreligger, ikke fra Landstingets Side kan betragtes som tilfredsstillende. Den kommer til os paa et Tidspunkt — den 18de Marts have vi i Dag — som endog saa er blevet fremskyndet fra Landstingets Side, saa at maatte kun saa Medlemmer have haft Leilighed til gennem Tidenden at gjøre sig bekendte med 3die Behandling i det andet Thing. Det er et Tidspunkt saa sent, at det er — jeg vil ikke bruge Udtrykket umuligt — høist vanskeligt for Landstinget at kunne behandle Forslaget paa en fyldestgørende Maade. Jeg tror næsten, at Tidsskildene endog saa ville gjøre det umuligt, at vi kunne gjøre det. Det er Noget, hvorover der saa hyppigt har været ført Klage, men desto værre altid frugtesløst, saa at det vist ikke kan ventes, at det skulde have en større Betydning, hvad jeg her vilde sige. Men Et synes mig dog at maatte være klart, og det er, at kommer Finantslovsforslaget saaledes til Landstinget i det sidste Dieblis, saa at vi ikke kunne paa